

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 12. De vetere prouerbio quo vsus est Cicero in Catilinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Paullam & Pollam, & ad eundem modum pleraque
alia. Nempe igitur & hoc loco quae cautio vſitate di-
citur, facta est corio. Hoc enim dicit Iena, vetus di-
ctum esse, nihili esse cautionem siue ſyngrapham aut
chirographum: multo que tutius ac cauus agere eos
qui numeratam pecuniam ſibi illi manum dari volunt.
Nam qui cautionem habet, ſape litigare cogitur: at
cui ſoluta pecunia eſt, ei res omnis in tuto eſt. Itaque
& ſcriptores noſtri fragilitatem cautionis dicunt in li.
Qui ita inſtitutus. D. Ad S. C. Trebell. & incertum
cautionis euentum in li. pupilli. Quod ſal. tur. auet.
gelt. eſt. dic. & Seneca ſyngraphas cautioneſque vo-
cat vacua habendi ſimulacra. Hoc quod ita perſpi-
cum eſt, eorum tamen quos dixi oculatiſſimorum
hominum aciem fugit.

De veteri proverbio quo vſus eſt Cicero in Catilinam.

CAPVT XII.

PROVERBII ſpeciem habet, quod ſcriptum eſt
a Cicero libro ſecundo Catilinarem: Qui ho-
mines primum, ſi ſtare non poſſunt, corrumpunt: ſed ita, ut
non modo ciuitas, ſed ne vicini quidem proximi ſentiant.
Quoniam enim quid a quoque fiat, vicinis ſere igno-
tum eſſe non ſolet, quod etiam vulgari leguleiorum
proverbio circumfertur: idcirco quod ſine vſlo pro-
lus tumultu ac ſtrepitu fieret, id ne vicinis quidem
ſentientibus fieri dicebant. E veteri autem comico
id acceptum eſſe cognoui ex Platone in Alcibiade pri-
mo, vbi ita ſcriptum eſt: ἡμεῖς δὲ καταμένοντες, τὸ τὸ κο-
μῶμεθα, εἰ δὲ οἱ γείτονες σφόδρα τοὶ αἰοῦμεθα ὡς ἀλκιβιάδην.
Et ex Plutarcho in Phocione, vbi de oratore Demade
ita loquitur: Δημέα δὲ τὸν ἄφ' ἑνὸς νόμου ἀγομεν, εἰ μὲν
ἴσως, ὡς παῖ, τὸ ὅτι μὲν γὰρ γαμεν, εἰ δὲ ὁ γείτων ἔδειτο.
τοῖς

Mureti
lectiones
LIII
25

πῶς ὅσῳ γάμοις καὶ βασιλεῖς καὶ δῶμασι συγχρηθῆναι.
 versus comici, quantum suspicor, hic fuit,

Εμὲ γαμοῦντ' ἔδ' ὁ γέροντ' ἤδετο.

De locis quibusdam è Truculento Plautina.

CAPVT XIII.

MIRIS modis deformatus est Plautus: & eodem ita malè acceptus multis admodum
 eis, vt, quòd in pugilem ait poëta quidam Graecus
 eum è pugna talem rediisse, vt si in speculum in-
 ciat iuraturus sit, se eundem non esse qui fuerat.
 videatur Plautus, si quis eum ab inferis Æsculapius
 excitet, iuraturus fabulas illas suas non esse. Miror
 autem me semper studium tenuit illius, si qua ratio
 possem, adiuvandi: fuitque aliquod tēpus, cui
 sperabam fore, vt omnes illius comœdiæ multis è
 vulneribus sanata ederentur: sed consilium meum
 cum alia remorata sunt, tum magnificè multarum
 pollicitationes, qui mihi per literas significabat
 idem opus aut sibi, aut suis quibusdam magnis
 præclaris viris esse in manibus: vt vereretur, si cum
 libus antagonistis in arenam descenderem, ne
 inanis modò ac superuacaneus, sed ridiculus
 meus omnis exiret labor. Illi autem interea per
 mortui sunt, partim cessant, tamquam sibi satis
 ducentes, quòd nouum opus aliis nunciarint. Satis
 fuci quidam qui quæ iam pridem & à me & ab aliis
 notata ac publicata sunt, ea colligentes, & pro
 impudenter venditantes, Plautinas comœdias in
 bus multa integra deprauarunt, multa corrupta
 diùs etiam corruerunt, vt à se in pristinum nitorem
 restituta, edere non vellentur. Quamquam igitur
 in aliis mihi accidit, idem in eis quoque, quæ his